

Hjemmebio contra biografoplevelse

MANNHEIM, 12/11, 2014: I sin åbningstale ved den 64. internationale filmfestival i Mannheim-Heidelberg kom festivaldirektør **Michael Kötz** ind på problematikken omkring de mange muligheder, der i dag gives for at se film i hjemmet via de mange medieudbud, der findes og så det at se film i biografen:

Man kan føle det komfortabelt at sidde hjemme foran en skærm, og der findes meget store skærme i dag. Men mange mennesker føler stadig det et behov for at komme ud blandt andre og nyde filmoplevelsen i fællesskab.

Man føler det måske ikke attraktivt at sidde foran den mere eller mindre samme skærm, som man måske har siddet ved det meste af dagen på arbejde. Man vil gerne ud og se mennesker. Og man ser noget værdifuldt i at være sammen med mennesker, der er til stede af samme årsag som en selv.

Film fungerer altid bedst når den kan berøre og bevæge et stort antal mennesker på samme tid og samme sted – sende dem på opdagelse sammen og konfrontere dem med den samme fortælling, samme tanker, samme visuelle rum, de samme ideer og håb. Dette fungerer bedst i biografen, i det mørke rum med den specielle form for desorientering. Et rum, der åbner sig op så stort som et åbent vindue til verden – åbent for enhver, der er til stede.

Den kirkelige jury med formanden Alain Le Goanvic, Frankrig, i midten; de øvrige er Dr. Markus Leniger, Tyskland, Natalie Resch, Østrig, Christin Ris, Schweiz, og Isolde Specka, Tyskland

På Festivalen præsenteres ca. 40 film fra alle dele af verden. Heraf indgår der 12 film i den internationale konkurrence, som fire juryer, heriblandt den økumeniske, skal bedømme. Den økumeniske jury består af fem personer fra europæiske lande. De er alle engagerede i kirkeligt filmarbejde i deres respektive lande. Festivalen slutter førstkommande søndag med prisuddeling.

Arne Kristoffersen